

קנג א מיי פ"ה
זוקי ממון הל
סימן ז סמג עשי
טוח"מ סימן רעד
קנג ב (מיי) פ"ח
שבת הלכה ג
ופכ"א סמג לאוין
טוש"ע א"ח סימן
סעף ג:

י כ כל זה איתא ברב אלפס
ב"ק פ"י דף מד ע"ב:

אין דר כ' שבט ושבת מיט
 77 קנב (סס) גצי חלוקת
 אחד ואחד מישראל כן גנאה ל
 דובשנו של חבריו. ע"כ מיירי
 לוימא ליה מהפקירא קויענא כדא
 לקמן בפרק בתרא (דף קטו:) ו
 וסאמא נוטל דמי יינו הא אמר לו
 בפרק בתרא (סס) דאין לו אלף
 ומונ" למימר דהך דר' ישמע
 וכו' של רבי יוחנן בן זבדא כ
 כדאמר בסמוך ביחידא לא קא
 וכן משמע בתוספתא א
 דאין דלא יקון קמי הא אכל
 ונראה דלמה יכול דמי יינו הא
 לומר אני הייתי דזקק וי
 כיון

נציל
יכול
אין
נתר
אמר
נציל
כרו
קמן
ז"ת
אמר
נציל
ר"ת :
העולם
א"ר (ג)

של נפתלי היתה ולא עוד אלא
שנאמר ²ים ודרום ירשה תנאי
בבחינת כל השבטים הן עומדי
שבט ושבט מישראל שאין
וסעו לכם ובאו הר האמורי וא
הים וגו' וכן אתה מוצא בבני
ואל כל שבטיו אלמא שבטיו
שהיא מלאה כרכום אמר רב

וְלֹא מִמָּקוֹם הַרְוֹאֵה אֶת
עֵינָיו הָאֵלֶּיךָ שֶׁהִחֲמֵהוּ מִבְּרִית
חֶסֶד. מִלֵּא חֶסֶד שֶׁל מַלְּאָכָה
חֶסֶד כְּמוֹ מַלְּאָכִים וְחֶרֶם

א ממקום שהוא רואה את החמה שנאמר
ממגר תבואות שמש: ומעין היוצא תחילת
י העיר מסתפקין ממנו אמר רבה בר רב
נא ונותן לו דמים ולית הלכתא כוותיה
החכין בימה של טבריא ובלבד שלא יפרוס
לע ויעמיד את הספינה ^[א] אבל צד הוא
ישתות ובמכמרות ת"ר ⁶ בראשונה התנן
בבבס זה עם זה שלא יפרוס קליעה ויעמיד
ת הספינה אבל צד הוא ברשתות
מכמרות חנו רבנו יונה של מריא בחלקה

וּבְפִרְיֵיהֶם (6) וּבִאֲמֹרֵיהֶם שִׁלְפִינֵיהֶם שְׁנֵאֲמֹתָם
הָיוּ: וּנְפִנְן לְאַחֲרֵי הַגֵּדֵר וְאִפִּילוּ בִשְׁדֵּד
אֶת כָּל בָּר יַעֲקֹב "לֹא נִצְרְכָה אֵלָּא לִישׁוּל הַיִּמֵּנָה

[תוספתא פ"ח, ב] ז"ב
 זב, ג) ס"ח אינו וגם
 "ל מ"ו, ד) תענית ו;
 [תוספתא ז"מ פ"ב],
 סנהדרין עג, ו) עירובין
 ח) [זכרות ל],
 [תוספתא דב"מ פ"ח]
 יל ל. ז"מ קיח; י) לקמן
 ד; כ) [פ"י ע"ש ו' ע],

[illegible]

ג' צנענים וצפרים
(לפנים) תו"מ ונ"ב
לא אין זה: (3) רש"י
ה וק אמה וכו' ונגד
מק הס"ד וחס"כ מה"ד
ב ארץ: (2) תוס' ד"ה
ן וכו' משראל וצ"ל כ"ל
יצת גרסין נמחק:
(1) בא"ד העולם גרסי'
ל ותיבת הלא נמחק:

הגהות הגר"א
[ג] נ"מ ובלבד שלא יפרס
ע' ויעמיד את הספינה
בל' ד' הוא ברשות
ובמכמרות תל"מ:

ני אלו יתדות הדרכין
אין טובלין ואמרין עלה
וטוספתה ואלו הן יתדות
ורכין אלו שמחלין
לדין בימות הגשמים
וממעיין על הבגדים. והן
הן גימות מליאות מים
(שפתן) [ושפתן] הכמות
כשהיו יתדות יתדות
ורכין כך יש לעוברין
ובין להסתלק ולהלך
ידי (ל) דרכין שהן קצות
שדות הסמוכות לדרך.

והעצה בין הכרמים מפסד
והלה מפסד ויורד. פיר'
ספס הכרמים והשדות
בההלך בתוכה במקום
אין שם דרך ואף על פי
ממפסיד המקום שמהלך
אמר רב תנאים
התנה יהושע אפילו
בבל נהגין, ושמואל
אפילו בחוצה לארץ.
קשינו, התועה בין

ה. סביבות לדין מבחוח מפני שהוא
שם את הפרי וממתיקו: מלא חבל
ה לו בדומה מן היבשה למשך רשתו.
(קבלת t): בחוקם כל השבטים. כל מי

שִׁירָה יָעוֹל דְּהֵא כְּמַטְלִי וְשֹׁאֵר
הַשֵּׁל וְהַמְלִיקוֹת הָיוּ: וְכֵן אֵלֶּה מוֹאֵל
כִּנְעֻנִי. אֵעִיפִי שְׁכֻמוֹ כֵּאֵן הֵר
הָאֲמורי אֵף כִּנְעֻנִי וּפְרִיזִי כִּי הָיוּ אֲחֵד
יִשְׂרָאֵל שִׁירָה יִרְשֵׁה לֵּה לֵּה לֵּה אֲחֵד
הֵר וְשִׁפְלֵה וְגַב וּמִקְמָה יֵאֵר (אֵרֶךְ שְׁמוֹת
וּבִקְעוֹת שְׁקוּרִים כִּנְפִיזִי"ה לְכֵן נִקְרָאת
גַּב שֶׁל שְׁעָה הִיא גְבוּהָ שְׁאִין שֶׁם
לֹא חֵילָנוֹת וְחִמָּה זוֹרָחַת וּמִגְבָּהָ:
אֲחֵר לִיֹּה לְשִׁמְעִיָּה. בְּחוּל: שְׂרָקִיָּה.
טַחִיָּה בְּטִיט וְחִזְבֵּרוֹ יִפֵּה: וְהָא.
קִרְקַע דִּידֵן: אֲפִילוֹ טַל יֵרֵד עָלֶיהָ
בְּלִילָה קָשָׁה לֵה דְרִיסָתָה הֵרָגַל מִמַּחֲרָצוֹ:
אֲפִילוֹ בְּחוּלֵה אֲרָץ. וְיֵשׁ בְּצִבְצִים
שְׁמֹנְיוֹנִי שֶׁם שִׁירָוֹת וְעוֹבְדֵי־וֹת וְשִׁבִּים
הַוּוֹרֵךְ לְהַתְנוּת: מַפְסַע וְאוּזֵל.
מִיתֵד לִיתֵד פְּסִיעוֹת גְּסוֹת וְלֹא הִיָּה
רוּחָה לְהַסְתַּלֵּק אֶל מִנֵּר הַשְּׂדֵה:
גְּדוּלָּתוֹ. שְׁהוּא מִרְאֵה לְנוֹ שְׁהוּא יִרָא
שְׁמִים מֵאֵד וְאִינוֹ חוֹשֵׁשׁ לְתַנְאִי שֶׁהַתְנָה
יְהוֹשֻׁעַ וּמַחֲזִי כִּיֹּהֲרָא: גְּבוּרָא
דְּפִרְזָא. לְשִׁמְרָה נְדוּ: מֵאִי וְכֵן.
פְּסִיטָא מֵאִי שְׁלֹא אִיֹּה מִחִזְבֵּרָה:

ג' צנענים וצפרים
(לפנים) תו"מ ונ"ב
לא אין זה: (3) רש"י
ה וק אמה וכו' ונגד
מק הס"ד וחס"כ מה"ד
ב ארץ: (2) תוס' ד"ה
ן וכו' משראל וצ"ל כ"ל
יצת גרסין נמחק:
(1) בא"ד העולם גרסי'
ל ותיבת הלא נמחק:

הגהות הגר"א
[ג] נמי' ובלבד שלא יפרס
ע' ויעמיד את הספינה
בל' ד' הוא ברשות
ובמכמרות תל"מ:

ני אלו יתדות הדרכין
אין טובלין ואמרין עלה
וטוספתה ואלו הן יתדות
ורכין אלו שמחלין
לדין בימות הגשמים
וממעיין על הבגדים. והן
הן גימות מליאות מים
(שפתן) [ושפתן] הכמות
כשהיו יתדות יתדות
ורכין כך יש לעוברין
ובין להסתלק ולהלך
ידי (ל) דרכין שהן קצות
שדות הסמוכות לדרך.

והעצה בין הכרמים מפסד
והלה מפסד ויורד. פיר'
ספס הכרמים והשדות
בההלך בתוכה במקום
אין שם דרך ואף על פי
ממפסיד המקום שמהלך
אמר רב תנאים
התנה יהושע אפילו
בבל נהגין, ושמואל
אפילו בחוצה לארץ.
קשינו, התועה בין

והשבונו. את גופו משמע שאם טעה חזירך אתה צריך להעלותו לדרך: **דאורייתא** צי מזרי. יקיף סביבות מזרי הכרמים ולא יעבור בתוכם **ויפקידם: איסרטיא.** רה"ר ט"ז א"מ: **שדה בור.** מכאן לאיסרטיא ושדה בור מר מכאן לשדה בור. יזיר חרוש ולא זרוע: **מפנהו.** אלמא לא קנה מקומו דאי קנה מקומו מצי בעל השדה של ימין ושל שמאל לעכוזיה: **על המיזר.** מוטל ברוחב הדרך ועוברין ומאחילין עליו עושי טהרות ומטמאות: **כל שלשים ויו.** שלשים יום רשאי להניחו ע"י דר' **שמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה.** בפרק הגחל בחרא [ולקמן קיד':] נחיל של דבורים שהלכו לשדה חצירו ומתישבו על שוכתה של אינן ואם יטול אחד אחד האן פורחת ואובדות מאחר שנתנו עיניהן לשדה לסיק קולפה ונתנו לו דמים: **ומילין דובשנו.** זה בא בכדו של יין וזה בא בכדו של דבש ונסדקה חצית של דבש וכן זה בא בחצילת פשתן על חמורו וזה בא בחצילת עזים ומת חמורו של בעל פשתן יפרק זה את עזיו וטוענו: **דר' יהודה ודרכי** ישמעאל יחדיל יניחו ובירמיא דעשרה נתנאים סתמא היא: והא

רגלי אדם וברגלי בהמה שעל
 ' יוחנן בן ברוקה ״תניא רבי
 ״ שדה חבירו וקוצץ שוכו של
 ״ יינו ומציל דובשנו של חבירו
 וטוען פשתנו של חבירו ונוטל
 הארץ ביחודאי לא קאמרינן
 ותא

מהלכין בשבילי הרשות עד שתרד רביעי
פילו טל קשי לה: ומסלקן לצדי הדרכים
ב' יהודה הוו שקלי ואולי באורחא הוו
ל רב יהודה תנאין שהתנה יהושע אפילו
וצה לארץ רבי ורבי חיאי הוו שקלי ואולי
הוו קא מפסיע ואיל ר' יהודה בן קנוסא
הה שמראה גדולה בפנינו א"ל ר' חיאי שמא
כל מעשיו לשם שמים כי ממו לגביה חזירי
גורתינהו לשקך בגיורא דפרולא: ה' התועה
לה: ת"ר ה'הוא חבירו תועה בין הכרמי
ועלהו לעיר או לדרך וכן הוא שתועה ב
ד עד שיעלה לעיר או לדרך מאי וכן מה
ממסלק דניפסוג אבל הוא דלא ידע להיא
בי מיצרי קמ"ל הא ידאורייתא הוא דתנאי
דאורייתא הוא דקאי בי מיצרי אתא הוא
ומת מצוה קנה מקומו: ורמינהי ה' המוצא
איסרטיא או לשמאל איסרטיא שדה בת
יה ניר ושדה זרע מפנהו לשדה ניר הי
יהן זרועות מפנהו למקום שירצה אמר
שניתן לפנותו מפנהו לכל מקום שירצה
מהלכין בשבילי הרשות שלמה אמרר
השדה ואינו מניח בני אדם לכנס בתוך
מה הנאה יש לפלוני ומה הבריות מזיקור
ב אל תקרי רע ומי כתיב מהיות טוב א
אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידך
י יהודה דתנאי רבי יהודה אומר בשעה
ה' וצוברו כל שלשים כדי שיהא נישוף
ת הארץ והא איכא דר' ישמעאל בור ש
ה אומר תנאי ב"ד הוא שיהא זה יורד ל
י שוכו של חבירו ותנאי ב"ד הוא שיהא זה
בירו ותנאי ב"ד הוא שיהא זה מפרק את ע
ו שעל מנת כן הנחיל יהושע לישראל א

לשמעיה ^א(למחר) זיל שירקיא
שניה אמר רב פפא 'והא' דיד
מפני יתדות הדרכים שמואס
מסתלק שמואל לצדי הדרכים
בבבל א"ל שאני אומר דאפילו
באורחא אסתלקן לצדי הדרכ
קמיייהו א"ל רבי לרבי חייא מי
ר' יהודה בן קנוסא תלמידי הו
א"ל אי לאו יהודה בן קנוסא
בין הכרמים מפסיג ויורד מפסיג
מפסיג ועולה מפסיג ויורד עד
הכרמים מפסיג ועולה מפסיג
דתימא חבירו הוא דידע להי
קא סליק לא ניפסוג נהדריה נג
השבת גופו מניין ת"ל ^אוהשם
תקין דמפסיג ועולה מפסיג וי
מת מוטל באיסרטיא מפנהו ל
ושדה ניר מפנהו לשדה בור
שתיהן בורות שתיהן נירות
רב ביבי 'במוטל על המיצר כ
אמרי עשרה הני חד סרי הני כ
כדתניא הרי שכלו פירותיו כ
שדהו מה חבריות אומרות ע
לו עליו הכתוב אומר ^אמהיות
תקרי רע אין כתיב כי האי גו
לעשות ותו ליכא והא איכא
הוצאת זבלים אדם מוציא זבל
מנת כן הנחיל היושע לישראל
שמעאל בנו של ר' יוחנן בן ב
חבירו להציל נחיל שלו ונותן לו
ונוטל דמי יינו מתוך דובשנו ש
דמי עציו מתוך פשתנו של ר

לשמעיה ויל שרקה, כולן ענין זה קל עד שהייתי משבר שורקן. רביעיה שנייה. פי' שבילין שון בילין שלנו אפי' טלא קשי ליה י' הדמיון מפני' הדעות הדרסין. וי' הדמיון מפני' הדעות הדרסין.

דיוס. פי' חבל של רשת. מר זוטרא חסידא שקל ואס
בן נקוטא את גזירת לשקן בגזירא דפרולא. פי' היי
כענין ובמגזרות הברול. מהלכין בשבילי הרישות עז
ן מופקדן לרבים אלא יש להן בעלין. אמר רב פפ
מטר. ויש אומ' מלשון ויפקדם בטלאים. ומסתלקין